

Virgil PODOABĂ



Date personale

Născut la 27 mai 1951, în satul Topa Mică, județul Cluj, din părinți țărani. Începînd din anii '60 ai secolului XX, tatăl meu, Augustin Podoabă, a fost șofer, iar din anii '80 a redevenit agricultor, Mama, Maria Podoabă, născută Pop, a fost, în perioada comunistă, cînd casnică, cînd țărancă. Școala primară în satul natal (1958-1962), gimnaziul în satul Mihăiești, județul Cluj (1962-1966), iar studiile liceale la liceul "Ady-Șincai" • din Cluj (1966-1970). Studiile universitare, la Facultatea de Filologie din Cluj, între anii 1972-1976. În acești ani am fost președinte al Cercului de istoria literaturii române și redactor (între anii 1974-1976) și redactor la revista Echinox, unde am debutat cu o recenzie (1973) și am susținut succesiv, cu cronici literare și eseuri, rubricile "Proză" □ și "Cronica literară" □. Am condus, împreună cu Gheorghe Perian, între anii 1974-1976, Cenaclul Echinox, cînd au citit marii poeți de azi Aurel pantea Ion Mureșan, Ioan Modovan, Mircea Petean Augustin Pop, Traian Ștef, Viorel Mureșan sau Ion Cristofor, precum și marii prozatori Alexandru Vlad, Ion Groșan și Vasile Gogea.

Lucrarea de diplomă de de la încheierea studiilor universitare, în 1976, s-a intitulat Poezia ludico-ironică de azi și a fost realizată sub îndrumarea de Profesorul Mircea Zaciuc. Locuri de muncă: profesor la Școala Specială nr. 13 din Zalău, între anii 1976-1980. Între 1980-1990 avum avut succesiv următoarele slujbe la Oradea: metodist la Casa de Creație, bibliotecar la Biblioteca Județeană Bihor și din nou metodist la Universitatea Populară a municipiului Oradea și, în sfîrșit, vreo trei luni din anul 1990, redactor la revista Familia. Din aprilie 1990 – redactor la revista Vatra din Tîrgu-Mureș, iar din anul 1992 totodată și lector la catedra de Literatură comparată, la Facultatea de Litere a Universității "Transilvania" • din Brașov. Am fost cronicar literar la mensualele, Familia (1980-1990) și Vatra (din 1990 încoace), unde am publicat, pe lîngă cronici literare, numeroase studii și eseuri critice. Am mai colaborat la reviste ca: Steaua, Caiete critice, Arca (cu poezie), Tribuna, Viața Românească, Limes, Calende, Discobolul, Paralela 45, ș. a. Am condus, între anii 1974-1976, Cenaclul "Echinox" •, între 1976-1980, Cenaclul "Silvania" □ din Zalău iar, între 1980-1991, cenaclul "Iosif Vulcan" • din Oradea, iar între 1995-1999 – îndrumător al Cenaclului studentesc al revistei Erată din Brașov. Am publicat poeme în revistele Arca și Vatra. Am înființat și am fost redactor-șef al ziarului Gazeta de Vest, din Oradea, în perioada 1991-1992.

De asemenea, am înființat, împreună cu un grup de studenți de la Facultatea de Litere din Brașov, revista Erată, iar între anii 1995-1999 am fost directorul acestei reviste studentești din Brașov. Participări (prea numeroase), ani la rînd, la: colocvii ("Colocviile Vatra" •, Tîrgu Mureș, "Zilele revistei Familia" □, Oradea, "Zilele revistei Poesis" □, Satu Mare, "Zilele revistelor culturale din Transilvania și Banat" □, Mediaș, "Remember – generația "TM80" •, Sighișoara, "Zilele filologiei" □, Brașov,), tîrguri de carte ("Salonul cărții" □, Cluj,

“Gaudeamus” □ și “Bucarest” □, București), conferințe (pe teme literare și culturile, la București, Cluj, Oradea, Brașov, Tîrgu Mureș, Sighișoara, Tîrnăveni, Alba Iulia), simpozioane (pe teme civice, politice și literare, la Cluj, Brașov, Tîrgu-Mureș, Blaj, Timișoara), lansări de carte și întâlniri cu cititorii (la Brașov, Cluj, Tîrgu-Mureș, Mediaș, București, Alba Iulia, Satu-Mare, Sighișoara) etc. Am debutat editorial cu volumul *Între extreme* în anul 2002. În anul 2003, mi-a apărut volumul *Anatomia frigului* (O analiză monstuoasă), în 2004, tratatul *Metamorfozele punctului*. În jurul experienței revelatoare, iar în 2005 Mircea Zăciu –Ultimul latin, la editura Limes din Cluj.

Activitate didactică

Cursuri de literatură comparată: *Paradigmele poeziei orfice europene* (Propunere de comparativă fenomenologică), *Alotropiile subiectului călător și călătoriei în literatura europeană de ficțiune* (Propunere de comparativă fenomenologică). Cursuri opționale: *Paul Goma – disidentul, scriitorul și opera*, *Alotropiile criticii literare moderne* (Propunere de fenomenologie a criticii literare), *Linia livrescă, ludică, ironică și artistică a narativei române contemporane – o linie postmodernă ? și Analize de text* (Propunere pentru o hermeneutică practică totală).

Cursuri la Masterat (Facultatea de litere din Brașov): *Fenomenologia creativității literare: experiența revelatoare și Gîndirea postmodernă și literatura română* (Propunere de paradigmologie fenomenologică). Între anii 1994-1995 am beneficiat de o bursă de studii, la Roma, acordată de Pontificia Universitățî Gregoriană și Instituto Pontificio Orientale.

Teza de doctorat – *cu titlul Experiența revelatoare și tematizarea ei în literatura română contemporană* – am susținut-o la 1 septembrie, 2003, la Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj, în fața unei comisii alcătuite din prof. univ. dr. Ion Pop (coordonator științific), prof. univ. dr. Mircea Martin, prof univ. dr. Livius Ciocârlie, prof univ. dr. Mircea Muthu și prof univ dr. Ion Șeulean (președinte de comisie), și a primit distincția Summa Cum Laude

*

Lucrări publicate

- *Provincia libris, I. Eseu despre proza scurtă a lui Mircea Horia Simionescu*, în *Echinox* nr. 5-6-7, 1974, p. 4.
- *Ardoare și discreție. Eseu despre Ana Blandiana*, în *Echinox* nr. 11-12, 1974, p. 7.
- *Urma construcției. Eseu despre poezia lui Leonid Dimov*, în *Echinox* nr. 1-2, 1975, p. 11.
- *Narcis și Orfeu. Eseu despre poezia lui Eminescu*, în *Echinox* nr. 6, 1975, p. 9.
- *Vocația comunicării. Studiu despre jurnalul lui Maiorescu*, în *Echinox* nr. 7-8, 1976, p. 9.
- *Provincia libris. Eseu despre Mircea Horia Simionescu*, în *Echinox* nr. 2, 1977, pp. 10-11.
- *Clasicizarea versului. Studiu despre poezia lui Gheorghe Pituț*, în *Echinox* nr. 2-3, 1978, p. 17.
- *Școala frumuseții. Eseu despre poezia lui Geo Dumitrescu*, în *Echinox* nr. 8-9, 1978, p. 12.
- *Vocația mistificării. Eseu despre “Miorița”* •, în *Echinox* nr. 10-11-12, 1978, p. 40.
- *“O lume a sa” □. Eseu despre proza lui Ștefan Bănuțescu*, în *Echinox* nr. 6-7, 1979, p. 8.

- *Cărți testamentare. Eseuri despre memorialul "Viața ca o pradă" și romanul "Cel mai iubit dintre pămînteni"* • de Marin Preda, în Familia nr. 5, 1980.
- *Părul Berenicei [de Radu Petrescu]. Eseu despre jurnalul de creație al lui Radu Petrescu*, în Familia nr. 3, 1982.
- *Costache Olăreanu sau scrisul, umorul și amorul*, în Familia nr. 6, 1983, p. 6.
- *Cînd apare minciuna, dispare critica. Încercare de fenomenologie a criticii literare*, în Caiete critice nr. 3-4, 1984.
- *Secvența aprinsă. Eseu despre critica lui Ovidiu Cotruș*, în Familia nr. 8, 1983.
- *Timpul și clipa, I. Studiu asupra timpului experienței revelatoare în romanele lui Paul Georgescu*, în Familia nr. 7, 1984.
- *Livius Ciocârlie și romanul parțial*, în Familia nr. 5, 1985.
- *Un prozator tînăr. Eseu despre proza lui Sorin Preda*, în Familia nr. 11, 1985, p. 5.
- *Dincoace de istorie. Eseu despre proza lui Constantin Ţoiu*, în Familia nr. 2, 1988, p. 7.
- *Întregul și partea. Eseu despre romanele lui Eugen Uricaru*, în Familia nr. 12, 1988, p.9.
- *A cincea esență. Eseu despre poezia lui Dan Damaschin*, în Familia nr. 10, 1989, p. 4.
- *Cele două conștiințe [ale personajului narativei lui Augustin Buzura]*, în Familia nr. 5, 1989, p. 9.
- *Ițele receptării romanului "Matei Iliescu"* • de Radu Petrescu, în Familia nr. 7, 1989, p. 10.
- *Încă o sulă în coasta puterii. Eseu politic ocazional*, în Gazeta de Vest nr. 53, Oradea, 1990, p. 1.
- *Fraza și moartea. Eseu despre romanul "Culorile curcubeului"* • de Paul Goma, în Vatra nr. 1, 1990.
- *Ioan Clarobscurul. Eseu despre poezia lui Ioan Moldovan*, în Familia nr. 3, 1990, p. 5.
- *Dinspre tehnică spre substanță. Studiu asupra prozei scurte a lui Ioan Groșan*, în Familia nr. 4, 1990, pp. 4-5.
- *La cap de linie. O analiză a poeziei lui Mircea Dinescu*, în Vatra nr. 5, 1990, p.
- *Cele două eșecuri. Eseu despre critica lui Mircea Mihăieș*, în Vatra nr. 7, 1990, p.7.
- *Între apropiere și distanță. Studiu fenomenologic despre relația critică în opera lui Ion Negoitescu*, în Vatra nr. 8, 1990, p. 6 și 12.
- *Poetul Meursault. Eseu despre poezia lui Augustin Pop*, în Vatra nr. 12, 1990, p. 5.
- *Probitatea și probele în critica Ioanei Em. Petrescu*, în Vatra nr. 4, 1991, pp. 6-7.
- *Atlantida reveriei. Eseu asupra "topografiei ontologice"* • din proza lui Paul Goma, în Vatra nr. 5, 1991
- *Un Paul Valéry printre balcanici. Eseu despre poezia lui Ștefan Aug. Doinaș*, în Vatra nr. 2, 1991, p. 5.
- *Ontopoetica negativă. Eseu asupra ontopoeticii lui Ștefan Augustin Doinaș*, în Vatra nr. 8, 1991, p. 5.
- *Politicienii, minerii și principiul. Eseu politic*, în Vatra nr. 11, 1991, p. 1 și 4.
- *Cunoaștere la patruzeci de grade. Eseu despre Belu Zilber*, în Vatra nr. 1, 1992, pp.7-8.

- *Via negationis. Studiu asupra poeziei lui Dan Damaschin*, în *Vatra* nr. 4, 1992, p.7.
- *Confesiunea regală. Eseu hermeneutic despre Convorbiri-le lui Mircea Ciobanu cu Regele Mihai*, în *Vatra* nr. 5, 1992, p. 12.
- *Dizidentul, scriitorul și opera. Eseu despre Paul Goma*, în *Vatra* nr. 6, 1992.
- *Nivelul de performanță și privirea interanimat. Studiu despre genul de istorie literară practicat de Ion Negoïtescu*, în *Vatra* nr. 7, 1992, p. 6.
- *Între extreme. Eseu despre poezia lui Aurel Pantea*, *Vatra* nr. 9, 1992, p. 6.
- *Între mine și mine. Eseu despre poezia lui Dorin Popa*, în *Vatra* nr. 10, 1992, p. 7.
- *Mai departe decât Ulise, însă nu cât Ahab. Eseu despre poezia lui Aurel Pantea*, în *Vatra* nr. 11-12, 1992, p.7.
- *Al treilea timp. Eseu despre proza lui Mihai Sin*, în *Vatra* nr. 1, 1993, p. 6.
- *Cartea și opera. Eseu despre proza Norman Manea*, în *Vatra* nr. 3, 1993.
- *Despre memorie și nu numai. Eseu de po(i)etică ontică asupra prozei lui Paul Goma*, în *Vatra* nr. 10, 1993, p. 6 și 13.
- *Ion Negoïtescu – cu limbă de moarte. Eseu critic*, în *Vatra* nr. 2, 1993, p. 3 și 8.
- *Secvența inflamată, [I]. Studiu fenomenologic despre critica lui Mircea Martin*, în *Vatra* nr. 11, 1993, p. 1 și 12.
- *Paul Goma: le dissident et l'™écrivain*, în *Euresis* nr. 1-2, 1993, pp. 180-183.
- *În literatură locurile nu sînt fixate și limitate ca în parlament. Răspuns la ancheta "Literatura română între impostură și adevăr" •*, în *Calende* nr.1, 1993, pp. 11-12.
- *Metamorfozele călătorului, I. Eseu despre jurnalele de călătorie ale lui Mircea Zăciu*, în *Vatra* nr. 1, 1994, p. 14.
- *Cealaltă critică. Eseu fenomenologic asupra criticii lui Lucian Raicu*, *Vatra* nr. 2, 1994, p. 11.
- *Cele două praguri. Eseu despre Monica Lovinescu și Virgil Ierunca*, *Vatra* nr.4, 1994, p. 1-2.
- *Himerele. Eseu despre poezia lui Alexandru Mușina și linia ontologică a poeziei optzeciste*, *Vatra* nr. 7, 1994.
- *Egotexte. Eseu despre poezia lui Caius Dobrescu*, *Vatra* nr. 5, 1995, pp. 43-47.
- *Pînă la capăt. Eseu despre noua critică franceză în interviurile lui Ion Pop din Ore franceze*, în *Vatra* nr. 8, 1995, pp. 46-49.
- *A te întîlni. Discurs indirect asupra metodei fenomenologice de lectură*, *Vatra* nr. 9, 1995.
- *Adamevele. Cititorul nesigur. Studiu de poetică a narativei lui Paul Goma*, *Vatra* nr. 1, 1996, pp. 15-22.
- *Adamevele, II. Experiența de la Lătești*. *Vatra* nr. 3, 1996, pp. 15-22.
- *Adamevele, III. [Goma și dorința derivată]*, *Vatra* nr. 5, 1997, pp. 51-55.
- *Micro-Proust. Studiu monografic despre Supraviețuiri-le lui Radu Cosașu*, *Vatra* nr. 11-12, 1996, pp. 22-28.
- *Secvența aprinsă. Eseu despre critica lui Ovidiu Cotruș*, în *Contrafort* nr. 2, 1996, p. 3 și 11 (Chișinău, Republica Moldova).
- *Revelația livrescă*, *Vatra* nr. 1, 1997, pp.39-44.
- *Aria vidului și critica de identificare*, *Vatra* nr. 3, 1997, pp. 36-40.
- *Cartea clasică despre optzeciști [Eseu despre critica lui Gheorghe Perian]*, *Vatra* nr. 4, 1997, pp. 45-49.
- *Cartea clasică despre optzeciști, II*, *Vatra* nr. 6, 1997, pp. 31-34.

- *Fenomenologia personajului literar, I. Eseu ocazionat de studiul Lumea personajului de Vasile Popovici*, în *Vatra* nr. 11, 1997, pp. 11-15.
- *[Fenomenologia personajului literar] Un ocol cam prea larg [:despre experiența revelatoare], II. Studiu fenomenologic asupra punctului de plecare a creației literare*, *Vatra* nr. 12, 1997, pp. 22-27.
- *[Fenomenologia punctului de plecare: despre experiența revelatoare], III, Un nume mai potrivit*, în *Vatra* nr. 4, 1998, pp.39-45.
- *Despre experiența revelatoare, IV, [Studiu de fenomenologie a punctului de plecare]*, *Vatra* nr. 6, 1998, pp. 62-66.
- *Timpul bachelardian și timpul experienței revelatoare. Studiu fenomenologic despre metamorfozele gândirii lui Gaston Bachelard asupra timpului*, *Vatra* nr 7, 1998, pp. 48-54.
- *Despre experiența revelatoare. Studiu fenomenologic asupra punctului bachelardian de plecare a creației literare*, *Vatra* nr 10, 1998, pp.70-74.
- *Cîteva întrebări despre jurnal și nu numai*, *Vatra* nr. 1, 1998, pp. 29-33.
- *Fragmente despre un fragmentarium*, *Vatra* nr. 1, 1998, pp. 69-72.
- *Mircea Horia Simionescu și cele două puncte de plecare. Studiu de critică genetică*, în revista *Limes*, Zalău, 1998, pp. 55-58.
- *Secvența aprinsă, II. Studiu fenomenologic despre critica lui Mircea Martin*, în revista *Paralela 45* nr. 2, 1999, pp. 142-150.
- *Între extreme, I. Eseu despre poezia lui Aurel Pantea*, *Vatra* nr. 9, 2000, pp.76-80.
- *Aurel Pantea între extreme, II*, *Vatra* nr. 10 –11, 2000, pp. 129-141.
- *Aurel Pantea între extreme, III*, *Vatra* nr. 12, 2000, pp. 81-85.
- *Alexandru Vlad – Drumul spre Polul Sud al ființei, I*, *Vatra* nr.6 –7, 2001, pp. 32-47.
- *Drumul spre Polul Sud. Al ființei, II*, *Vatra* nr. 8, 2001, pp. 16- 21.
- *Drumul spre Polul Sud. Al ființei, III*. *Vatra* nr. 9-10, 2001, pp. 22-30.
- *Mircea Zăciu – Homo Viator, I* [Studiu fenomenologic asupra experienței revelatoare în opera lui Mirecea Zăciu], *Familia* nr. 7-8, 2001, pp.49-70.
- *Homo Viator [–Mircea Zăciu], II* [Studiu fenomenologic asupra experienței revelatoare în opera lui Mirecea Zăciu], *Familia* nr. 9, 2001
- *Homo Viator [– Mircea Zăciu], III* [Studiu fenomenologic asupra experienței revelatoare în opera lui Mirecea Zăciu], *Familia* nr. 10-11, 2001.
- *Costache Olăreanu și experiența revelatoare, I*, în *Viața Românească* nr. 9 – 10, 2001, pp. 30-37.
- *Costache Olăreanu și experiența revelatoare, II*, în *Viața Românească* nr. 12, 2001, pp. 74-77.
- *Costache Olăreanu și experiența revelatoare,III*. în *Viața Românească* nr. 1 – 2, 2002, pp. 48-55.
- *Timpul și clipa, I-II. Studiu despre romanele lui Paul Georgescu*, în revista *Discobolul*, nr. 43-44-45 (50-51-52), iulie-august-septembrie, Alba Iulia, 2001.
- *Gheorghe Crăciun și revelațiile corpului erotizat, I. Studiu de hermeneutică fenomenologică*, în *Vatra* nr. 5 / 6, 2002, pp. 141-143.
- *Gheorghe Crăciun și revelațiile corpului erotizat, II. Studiu de hermeneutică fenomenologică*, în *Vatra* nr. 8 / 9, 2002, pp. 30-33.
- *Gheorghe Crăciun și revelațiile corpului erotizat, III. Studiu de hermeneutică fenomenologică*, în *Vatra* nr. 10, 2002, pp.18-20.
- *Marea revelație amînată și microiluminările parțiale. Eseu despre poezia lui Augustin Pop*, în *Vatra* nr. 8-9, 2003.

- *Un op fundamental. Eseu despre A doua tradiție de Gheorghe Perian*, în *Vatra* nr. 3, 2004.
- *Preambul la o propunere. Studiu introductiv despre experiența revelatoare*, în *Vatra* nr. 5-6, 2004, pp. 48-56.
- *Experiența negativă a timpului în proza Gabririei Adameșteanu*, în *Vatra* nr. , 2005
- *Radu Enescu – Mîna care scrie, călătorul și apriorismul livresc. Mărturie despre oximoronul ontic*, în rev. *Familia* nr. 10, 2005.
- *Discurs (comemorativ) asupra metodei*, în *Observator cultural*, nr. 16, 2005.
- *Discurs (comemorativ) asupra metodei (2)*, în *Observator cultural*, nr. 17, 2005.
- *Discurs (comemorativ) asupra metodei (3)*, în *Observator cultural*, nr. 18, 2005.
- *Între universal și provincial. Un Cioran nostalgic*, în *Cuvîntul*, nr. 9, 2005, p. 16.
- *Cioran, provincialismul, soluțiile curative și utopia la pătrat*, în *Vatra*, nr. 9-10, 2005.

Lucrări publicate în 2006-2007

- *Negatio*, în *Cuvîntul* nr, 1, 2006.
- *Popularitate și valoare sau compilatori, apropriați și creatori*, în *Cuvîntul* nr. 2, 2006, p.6.
- *Paradigma anarhetipică*, în *Cuvîntul* nr. 6, 2006, p. 19.

Cronici literare

- *Litanii pentru Horia de Leonid Dimov*, în *Echinox* nr. 7-8, 1975, p. 4.
- *Roman de Florin Mugur*, în *Echinox* nr. 9-10, 1975, p. 4.
- *Apărătorii de Aurel Șorobetea*, în *Echinox* nr. 11-12, 1975, p. 4.
- *Trecătorul de demult de Petre Stoica*, în *Echinox* nr. 1-2, 1976, p. 4.
- *Lecturi și zile de Mircea zăciu*, în *Echinox* nr. 3, 1976, p. 5.
- *Lecturi constructive de Ion Vlad*, în *Echinox* nr. 4, 1976, p. 4.
- *Moștenirea modernilor de Ion Constantinescu*, în *Echinox* nr. 5-6, 1976, p. 4.
- *Al doilea rond de Mircea Iorgulescu*, [critică literară], în *Echinox* nr. 7-8, 1976, p. 4.
- *Iubirea de patrie de Ioan Alexandru*, [publicistică], în *Familia* nr. 1, 1979, p. 2 (e cronică de debut în *Familia*).
- *Fîntîna vulturilor de Ion Boloș*, [roman], în *Familia* nr. 2, 1979, p. 2.
- *Rostogolirea de Dumitru Matală*, [roman], în *Familia* nr. 4, 1979, p. 3 și 14.
- *Nesfîrșitele primejdii de Mircea Horia Simionescu* [roman], în *Familia* nr. 5, 1979, p. 3.
- *Timpul trăirii, timpul mărturisirii de Eugen Simion*, [Jurnal parizian], în *Familia* nr. 7, 1979, p. 3.
- *Viața spre ziuă de Mircea-Valer Stanciu* [roman], *Familia* nr.9, 1979, p. 3.
- *Moartea cotidiană de Dinu Pillat*, [roman], în *Familia* nr. 10, 1979, p. 3 și 14.
- *Măștile de Virgil Duda*, [roman], în *Familia* nr. 11, 1979, p. 3.
- *Clipa cea repede de Sorin Titel*, [roman], în *Familia* nr. , 1979 sau 1980, p.
- *Tratat despre oaspeți de Mircea Săndulescu*, [roman], în *Familia* nr. 2, 1980, p. 3.

- 3. • *Legătura de chei de Ioan Dan Nicolescu*, [proză scurtă] Familia nr. 7, 1980, p. 3.
- 3. • *Salvați sufletele noastre de Laurențiu Fulga*, [roman], în Familia nr. 9, 1980, p. 3.
- 11. • *Pragul de sus de Monica Săvulescu*, [roman], în Familia nr. 10, 1980, p. 3 și 11.
- 3. • *Un bărbat în rîndul lumii de Ioana Orlea*, [roman], în Familia nr. 11, 1980, p. 3.
- *Vocile nopții de Augustin Buzura*, [roman], în Familia nr. 12, 1980, p. 3 și 10.
- *Breviarul de Mircea Horia Simionescu*, în Familia nr. 1, 1981, p. 3.
- 10. • *Aripa grifonului de Alexandru Vlad*, [povestiri], în Familia nr. 2, 1981, p. 3 și 10.
- p. 3. • *Biblioteca din Alexandria de Petre sălcudeanu*, [roman], în Familia nr. 4, 1981, p. 3.
- 3. • *Locul de la răscruce de Dumitru Matală*, [nuvele], în Familia nr. 6, 1981, p. 3.
- *Iepurele șchiop de Dumitru Radu Popescu*, [roman], în Familia nr. 7, 1981, p. 3.
- *Însoțitorul de Constantin Țoiu*, [roman], în Familia nr. 9, 1981, p. 2 și 14.
- *Istории de Mircea Ciobanu*, [roman], în Familia nr. 12, 1981, p. 3 și 11.
- Părul Berenicei de Radu Petrescu* [jurnal intim], în Familia nr. 3, 1982, p.3 și 11.
- *Așteptîndu-i pe învingători de Eugen Uricaru*, [roman], în Familia nr. 4, 1982, p. 3.
- *Casa cu retori de Aurel Pantea*, [poeme], în Familia nr. 5, 1982, p.2.
- *Ulise și umbra de Mircea Horia Simionescu*, [roman], în Familia nr. 5, 1982, p.3.
- *Solstițiu tulburat de Paul Georgescu*, [roman], în Familia nr. 8, 1982, p.3.
- *Vîrstele rațiunii de Florin Mugur*. Convorbiri cu Paul Georgescu, în Familia nr. 11, 1982, p.3.
- 7. • *Proiecte de trecut de Ana Blandiana*, [proză scurtă], în Familia nr. 12, 1982, p. 7.
- *Viața pe un peron de Octavian Paler*, [roman], în Familia nr. ?, 1982 sau 1983, p.
- *Vladia de Eugen Uricaru*, [roman], în Familia nr. 5, 1983, p. 3.
- *Prințul Ghica de Dana Dumitriu*, în Familia nr. 9, 1983, p. 3.
- *Banchetul de Mircea Horia Simionescu*, în Familia nr. 11, 1983, p. 3.
- *Amendament la instinctul proprietății de Mircea Nedelciu*, [proză scurtă], în Familia nr. 12, 1983, p.3.
- *Ficționarii (Supraviețuiri, IV) de Radu Cosașu*, [proză scurtă], în Familia nr. ???, 1984, p.3.
- *Istории de Mircea Ciobanu*, [roman], în Familia nr. 2, 1984, p. 3.
- *E noapte și e frig, seniori de Laurențiu Fulga*, [roman], în Familia nr. 4, 1984, p. 3.
- 3. • *După mine, o zi...de Ioan Dan Nicolescu*, [roman], în Familia nr. 5, 1984, p. 3.
- *Cauze provizorii de Romulus Rusan*, [proză scurtă], în Familia nr. 8, 1984, p.11.
- *Refugii de Augustin Buzura*, [roman], în Familia nr. 10, 1984, p. 3.
- *Cvintetul melancoliei de Costache Olăreanu*, [roman], în Familia nr. 12, 1984, p.11.
- *Dimineață pierdută de Gabriela Adameșteanu*, [roman], în Familia nr. 3, 1985, p.3.

- *Drumul spre Polul Sud de Alexandru Vlad*, [proză scurtă], în Familia nr. 9, 1985, p.3.
- *Vrăjitorul casei de Mircea-Valer Stanciu*, [roman], în Familia nr.10, 1985, p.3.
- *Logica de Radu Cosașu*, [proză scurtă], în Familia nr. ???, 1985 sau 85, p.
- Închiderea ediției de Bedros Horasangian, [proză scurtă], în Familia nr.2, 1986, pp. 2-3.
- *Zenobia de Gellu Naum*, [roman], în Familia nr. 7, 1986, p. 5.
- *Licitația de Mircea Horia Simionescu*, [roman], Familia nr. 9, 1986, p. 3.
- *O călătorie spre marea interioară (I)* de Romulus Rusan, [memorial de călătorie], în Familia nr. 10, 1986, p.3.
- *Natura lucrurilor de Paul Georgescu*, [roman], în Familia nr. 12, 1986, p.3.
- *Între două oceane de Radu Enescu*, [memorial de călătorie], în Familia nr. 1, 1987, p.7.
- *Scrisoare către animale mici de Aurel Antonie*, [proză experimentală], în Familia nr. 4, 1987. p. 3.
- *Punte de Tudor Țopa*, [jurnal], în Familia nr. 5, 1987, p.3.
- *Pe cont propriu de Radu Mareș*, [memorial], în Familia nr 6, 1987, pp. 4-5
- *Schițe despre fericire de Florin Mugur*, [jurnale, memoriale, eseuri, portrete...], în Familia nr. 8, 1987, pp. 6-7.
- *Scaunul singurătății de Fănuș Neagu*, [roman], în Familia nr. 12, 1987, p. 6.
- *Legea căderii frunzelor de Dumitru Matală*, [roman], în Familia nr. 3, 1988, p.5.
- *O călătorie spre marea interioară (II)* de Romulus Rusan, [memorial de călătorie], în Familia nr. 6, 1988, p.4.
- *Compunere cu paralele inegale de Gheorghe Crăciun*, [proză experimentală], în Familia nr. 7, 1988, p. 5 și 14.
- *Cap limpede de Radu Cosașu*, [proză scurtă], în Familia nr. 6, 1989, pp.4-5.
- *“Tainele inimei” • de Cristian Teodorescu*, [roman], în Familia nr. 11, 1988, p. 5.
- *A cincea esență de Dan Damaschin*, [poeme], în Familia nr. 10, 1989.
- *Vară-primăvară de Gabriela Adameșteanu*, [roman], în Familia nr. 12, 1989, p.6.
- *Podul de gheață de D. R. Popescu*, în Familia nr. 2, 1990, p. 4(la rubrica pagini cenzurate).
- *Rame și destin de Mihai Sin*, [proză scurtă], în Familia nr. 5, 1990, p. 4.
- *Plicul negru de Norman Manea*, [roman], în Familia nr. 1, 1990, p. 6 (la rubrica pagini cenzurate).
- *Orașul fără ieșire la mare de Valentin Petculescu*, [poeme], în Familia sau Vatra nr. ??, 1990 / 91, p.

CONTRIBUTII ÎN VOLUME COLECTIVE

- *Prefață la volumul antologic – Lilioară – din poezia lui Teodor Murășanu*, Ed. Dacia, Cluj-Napoca, 1982.
- *Probitatea și probele. Eseu fenomenologic asupra punctului de plecare genetic al criticii Ioanei Em. Petrescu*, în volumul *Portret de grup cu Ioana Petrescu*, Ed. Dacia, Cluj-Napoca, 1991.
- *Cele trei grații. Schiță fenomenologică asupra criticii literare moderne, în Gheorghe Crăciun, Competiția continuă. Generația 80 în textele teoretice*, Ed. Vlasie, Pitești, 1994.

• *Homo viator. Eseu hermeneutic, în Întoarcerea învinsului. Întâlnire cu Mircea Zăciu, volum editat de Aurel Sasu și Mircea Petean, Editura Limes, Cluj-Napoca, 2001.*

• *Dialog cu Ana Blandiana, în Ana Blandiana, Cine sînt eu ?, Cluj-Napoca, 2001, pp. 161-176.*

LUCRĂRI PUBLICATE IN VOLUM

• *Între extreme. Monografie Aurel Pantea. Urmată de Nova Vita Nova de Aurel Pantea, Ed. Dacia, Cluj-Napoca, 2002*

• *Anatomia frigului. Altă analiză monstruoasă. (Eseu monografic despre Alexandru Vlad), Ed. Ecco-Marineasa, Cluj-Napoca, 2003.*

• *Metamorfozele punctului. Studii asupra narativei contemporane, Ed. Paralela 45, Pitești-București, 2004.*

• *Ultimul latin – Mircea Zăciu. Monografia unei opere, Ed. Limes, Cluj-Napoca, 2005*

LUCRĂRI ÎN CURS DE APARIȚIE în 2006

• *Pragul critic, Ed. Paralela 45, Pitești-București, 2006. (Studii despre literatura nonficțională)*

• *Revelațiile corpului erotizat. O altă analiză monstruoasă. (Eseu monografic despre Epură pentru pentru Longos de Gheorghe Crăciun și despre proza sa în genere), Ed. Paralela 45, Pitești-București, 2004.*

TRADUCERI

• *Georges Poulet – Teologie și mistică (text reprezentînd Introducerea la cartea sa fundamentală La pensée indéterminée, Paris, PUF, 1985), în Vatra nr. 3, 1992, p. 5.*

• *Eugen Ionescu – Confesiunea de la Rimini, [Traducere din limba italiană], în Vatra nr., 1994, pp. 1, 3, 11.*
• *Karl Rahner – Rugăciune pentru cei ce creează cu Spiritul, [Traducere din limba italiană după versiunea lui M. Morelli], în Vatra nr. 6, 1994, p. 1.*

INTERVIURI / DIALOGURI

• *Interviu cu Doina Cornea, în Vatra nr. 2, 1991, p. 7 și 18.*
• *Interviu cu Dan Grigore, în Vatra nr. 8, 1991, p. 7.*

• *Interviu cu Ana Blandiana, în Vatra nr. 10, 1991, pp. 1, 4-5, 18, precum și în Ana Blandiana, Cine sînt eu ?, Cluj-Napoca, 2001, pp. 161-176.*

• *Interviu cu Andrei Zanca, în Vatra nr. 6, 1994, p. 16 și 18.*

• *Traian Ștef și Virgil Podoabă – O istorie a nivelului estetic [al literaturii române]. Dialog despre Istoria literaturii române de Ion Negoitescu, în Familia nr. 6, 1992, pp.11.*

• *Virgil Podoabă vs Marius Iosif – Dialog pornind de la Tragedie și haiku, în Vatra nr. 5 / 6, 2002, pp. 24-32.*

• *Horia Al. Căbuți, Interviu cu criticul Virgil Podoabă. Literatura română nu se va schimba pînă nu vom putea scrie despre noi ca despre alții, în revista Arca nr. 7, 1991, p. 5.*

- Dialog cu Vasile Dem. Zamfirescu, în Vatra nr. 3, 2006.

COLOCVII, MESE ROTUNDE, DISCUȚII PUBLICE

- “*Cele 10 opere*” □. Colocviul “*Familiei*” □. *Ierarhia valorilor în actualitate. Opere reprezentative ale literaturii contemporane* [1944-1988], în Familia nr. 8, 1988, p. 11.
- *De la istoria trăită la literatura depozițională*, [Intervenție la] Colocviile revistei Vatra, (I), în Vatra nr. 3, 1993, pp. 4-7.
- *Istoria tragică și grotescă a întunecatului deceniu literar nouă de Radu G. Țeposu*. [Intervenții la] Colocviu [între Virgil Podoabă, Gheorghe Perian, Mihai Dragolea, Al. Cistelean, Cornel Moraru și Aurel Pantea], în Vatra nr.9, 1993, pp. 6-7.
- *Un grefier, însă artist, Colocviu redacțional* [între Al. Cistelean, Aurel Pantea, Alexandru Vlad și Virgil Podoabă] – Cartea unui deceniu: Jurnal de Mircea Zăciu, Vatra nr. 7, 1994, pp. 14-15 și 19.
- *Subtextul liftat de text: QUO VADIS, DOMINE ?* [de Mihai Sin] – un subiect pentru sociologie literaturii și receptării. [Intervenții la] Colocviu redacțional (între Alina Cadariu, Al. Cistelean, Radu Mareș, Virgil Podoabă, Alexandru Vlad și Cornel Moraru), în Vatra nr. 11-12, 1994. pp. 8-9 și 23.
- “*Platoul retezat al generației ”~80”* □. *Masă rotundă despre “Antologia generației ”~80”* □ de Alexandru Mușina (Editura Vlasie, 1993). Participă: Al Cistelean. Gheorghe Perian, Virgil Podoabă, Ștefan Borbely, Sanda Cordoș, Radu Săplăcan, în revista Paralela 45, nr. 1, 1994, pp 37-54.
- *La ce bun spiritul critic ? Dezbateri publice (la Brașov)*. (Participanți: Virgil Podoabă, Al. Cistelean, Gheorghe Onuț, Andrei Bodu, Alexandru Mușina, Adrian Timar, Gheorghe Crăciun), în revista Paralela 45 nr. 1, 1996, pp. 28-46 .

POEME

- *Rînduri sărace, poeme, în Arca nr. 1 (12), anul II, p.11*

JURNALE, SCRISORI, TEXTE CONFESIVE

- Pagini de jurnal cu Augustin. Epistolă cu Augustin. Fragmente dintr-un «Jurnal italian – prin delegație epistolară», în Vatra nr. 8-9 / 2003.
- Elegie aspră, în Vatra nr. 8-9 / 2003.

*

Referințe critice

Bibliografie critică

- Ion Pop – *Aurel Pantea în monografie*, în Piața literară nr. 13, 2002, p. 3.
- Livius Ciocârlie – *Scrisoare pe marginea unei cărți* (Între extreme de Virgil Podoabă), în Vatra nr. 5 / 6, 2002, pp. 99-100.
- Nicoleta Cliveț – *Postmodernismul revelat*, în Cuvîntul nr. 7, 2002, p. 10. (despre Între extreme)
- Al. Cistelean – *Extras dintr-un manuscris*, în Vatra nr. 8 / 9, 2002, pp. 58-62. (despre Între extreme)

- Nicoleta Sălcudean – *O carte prea perfectă*, în *Discobolul* nr. 55-56-57, iulie-august-septembrie, 2002, p. 1. (despre *Între extreme*)
- Ana-Roxana Mihalache – *Virgil Podoabă – Între extreme*, în *Echinox* nr. 10-11, 2002, p. 12.
- Catrinel Popa, *Virgil Podoabă despre Aurel Pantea*, în *Observator cultural* nr. 135. 2002. (despre *Între extreme*)
- Rareș Moldovan, *Criticul său*, în *Familia* nr. 9, 2003, pp. 17-22. (despre *Între extreme*)
- Traian Ștef, *Cărțile prietenilor – Virgil Podoabă (Anatomia frigului. O analiză monstruoasă*, Ed. Ecco-Marineasa, Cluj-Napoca–Timișoara, 2003), în *Familia* nr. 5, mai 2004, pp. 11-12.
- Adriana Stan – *Incizii reușite (Comentariu despre Anatomia frigului)*, în *Vatra* nr. 5-6, 2004, pp. 137-138.
- Ovidiu Pecican – *Cu proza printre filosofi*, în *Steaua* nr. 3-4, 1005, pp. 57-58. (despre *Anatomia frigului*)
- Al. Cistelean – *Interpretarea de grație*, în *Familia* nr. 1, 2006, pp. 25-28. (despre *Anatomia frigului*)
- Al. Cistelean – *Trilogia ardeleană*, în *Familia* nr. 3, 2006, pp. 26-29.
- Al. Cistelean – *Prozatori cu revelații (și fără)*, *Vatra* nr. 5, 2006.
- Adriana Stan – *Virgil Podoabă par lui mème*, în *Verso* nr. 6, 2006

Referințe critice (extrase)

Al. Cistelean – Extras din *Manuscris*, în *Vatra*, nr. 8 / 9, 2002

“Virgil Podoabă face critică literară de pe la mijlocul anilor ”TM70. E probabil că și-a dat seama doar într-un târziu că scrie, de fapt o singură carte: cartea experiențelor revelatoare. Tema l-a urmărit însă permanent, chiar dacă n-a băgat-o în seamă. De la un timp însă, de când ea i s-a revelat în clar, conlucrarea dintre ei a devenit mult mai emulativă și mai productivă. Tema are, deja, un monument. E drept, încă în manuscris. Câtă vreme a exasperat doar pe toată lumea cu absența sa editorială, Virgil Podoabă n-a fost de mișcat. Doar când a reușit să se exasperese și pe sine, a dat drumul primei fascicule. Acum, fiecare fasciculă din «cartea revelațiilor» are consistența și dimensiunile unei cărți. Editurile pot veni să-și aleagă: pe genuri, pe autori, cum vor. Critica lui Virgil Podoabă se sprijină pe o lectură participativă, de identificare, cu bază empatică. Dar ea nu prea seamănă cu criticile de la noi. Virgil nu e un militant de metodă; el crede, principial, în metoda adecvării, în metoda dictată de operă. Nu în metodele care preced textul și care se ilustrează prin anamorfozarea textului, ci în metodele inspirate de acesta; metodele care conlucrează cu opera, nu cele care o deformează și o unilateralizează. Spre deosebire de militanții «metoaghelelor mogherne», el e, însă, un practician al hermeneuticii totale, care dispune opera în straturi și cercuri și urmărește corelația și disfuncția acestora. Nu e un teoretician, întrucât nu vede în operă o simplă ilustrație de concepte. Nu e nici un filosof al literarului: pentru el, apoteoza unei opere nu constă în momentul în care viziunea artistică se lovește de propoziția unui filosof. Nu e toate acestea pentru că e deasupra lor. Exegeza lui se sprijină pe intimitatea conceptelor – fie ele de teorie strict literară, fie mai generale. Dar aceste concepte sînt instrumente în analitica valorii. Iar valoarea înseamnă, pentru el, producție de sens. Producție, așadar, de existență. De aici exigențele exprimate față de fundamentele ontologice ale operei. De aici expunerea acesteia pe nivele, de la preformal, dar determinant, la formalizat și semnificant. Pe acest traseu de la cauzele prime la cauzele finale ale operei instrumentarul filosofic și teoretic, metodologic și aprehensiv, intră în funcțiune sub dictatul operei. Chiar excesele «de catedră» din opera de limpezire conceptuală sînt strict utilitariste. Virgil Podoabă a atins un fel de stare de grație a problematicii literare. De aceea

poate transforma exegeza în vervă și dezbateră în spectacol. Animația ideii e o pasiune corelată cu analitica. Sosit ultimul, Virgil Podoabă se candidează la rolul de protagonist al dezbaterilor literare. A stat pînă a cum pe margine, acumulînd sîrguincios și riguros. De-acum, el e pornit ca din praștie. Dacă nu de alta, măcar pentru că-l dau afară din casă manscrisele. De fapt, nu manscrisele – ci Manuscrisul” •

Livius Ciocârlie – Scrisoare pe marginea unei cărți, în Vatra, nr. 5/6, 2002

“Cartea [Între extreme] am citit-o în doi timpi (în sensul de timpi ai unui ritm, nu de durată; dimpotrivă, am citit-o fără să mă opresc). Polemica din prima parte m-a captat. E vie și energică. Fără îndoială, aveți dreptate în privința boicotului optzecist bucureștean (numai Ion Mureșan începe să-i scape). S-ar părea că e normal. Într-o țară de tipul Franței, centralizată, e normal să nu te poți uimpune decât dacă vii în capitală (nu vă temeți, nu de asta am venit eu aici). În realitate, bucureștenii știu să-l aprecieze pe omul din provincie. Lucrul ăsta l-am observat deja când, student, mă duceam la meciurile de fotbal. Nu exista ostilitate și nici dispreț față de provinciali (ceea ce nu e reciproc). Dacă jucau bine, erau aplaudați. Aș zice că în cultură lucrurile stau la fel. [...]. În schimb. E un fapt că optzeciștii bucureșteni au tendința să se vadă numai pe ei. Este, în parte, voință de putere, dar – cum reiese și din cartea Dvs. – e și fiindcă scriu altfel. Deci, sunt sinceri cînd nu-i apreciază pe provinciali. Polemică fiind, poziția Dvs. e subiectivă pe invers, cred. Din nou cu sinceritate. Cred că cele două formule poetice se exclud în chip natural, în sensul că e greu să le apreciezi pe amîndouă cînd ești implicat – chiar și în calitate de critic – în una dintre ele, dar nu se exclud în chip real. Ele coabitează, iar poeții ludici, pot fi la fel de buni ca și ceilalți. [...] Prima parte m-a captat, a doua m-a convins. M-a convins mai mult în sine, prin argumentare, decît referitor la Aurel Pantea. Asta, fiindcă, mic burghez ce mă aflu, sunt cam refuzat de poezie. Prin urmare, nu-mi pot da seama dacă Aurel Pantea e etât de bun cît spuneți. Culmea pare să fie în aceea că regăsesc la mine unele trăsături ale lui, de la nivel abisal. Numai pare, pentru că nu e destul să aparții aceleiași categorii de indivizi, sau uneia apropiate, ca să înțelegi expresia ei poetică. Mai mult mă ajută să cred că, probabil, aveți dreptate, nu sunteți numai convingător, mai mult mă ajută, deci, fragmentele de la sfîrșit” •

Ion Pop – Aurel Pantea în monografie, în Piața literară, nr. 13, 2002

“ Virgil Podoabă, al cărui nume a putut fi citit, în ultimii aproape treizeci de ani, sub sute de pagini de cronici și eseuri [...], s-a hotărît, în sfîrșit să tipărească unul din ele. Se intitulează Între extreme și e un concentrat eseu critic dedicat poeziei lui Aurel Pantea, ultimul, după toate indiciile, scris de întîrziatul debutant. După atîtea ciudate ezitări și timidități (căci calitatea scrisului nu îndreptățește o amîinare așa de ...generoasă), face, iată, un gest de curaj însciindu-se oarecum împotriva curentului: își alege drept obiect de lectură un coleg de generație, foarte valoros, desigur, însă nu dintre cei aduși în prim-planul atenției de la Centru, unde vedetele sunt, mai toate, foștii «cenacliști de luni»; se exprimă în tonuri ferme, procedînd astfel, contra unui anumit reduționism al perspectivei critice asupra «generației ’70-80» și a «postmodernismului» ei prezumat, limitat îndeobște la un număr de trăsături trăsături mereu vehiculate, schematizînd un soi de portret-robot, potrivit ca și exclusiv grupului bucureștean predominant fantezist, ironic, parodic, livresc, pentru a-i opune o variantă de postmodernitate mai precis și nuanțat întemeiată filosofic [...] și mai profund angajată ontologic. []].

Centrul de greutate al interpretării îl va constitui analiza universului imaginar specific poeziei lui Aurel Pantea, în termeni bachelardieni și durandieni [...]. Eseistul se va distanța, astfel, de «schema» de încadrare simplificat generaționistă și de situare în «postmodernitate», evocată ca inadecvată, pentru a extinde și aprofunda propuneri de lectură ce vin dinspre critici precum Al. Cistelean, Gheorghe Perian și Ion Pop [...]. Dincolo de asemenea notabile dezvoltări, contribuția cu adevărat remarcabilă a eseistului ține

de de foarte atenta și nuanțată punere în relație a scrisului lui Aurel Pantea cu viziunea filosofică de substanță postmodernă a unor J.-F. Lyotard [...], Gianni Vattimo și Richard Rorty. Rezultă din aceste confruntări portetul unui poet esențialmente postmodern, luat totuși astfel «cum grano salis» – cum sună chiar un titlu de capitol – întrucât ceva din nostalgia «modernistă» a prezenței și a întregului subzistă, totuși, în această poezie ce nu rămâne insensibilă față de o anumită căutare a transcendenței, în ciuda revelației negative a informului, dezarticulării, absnței centrului coagulant. Pătrunzătoare este, de asemenea, pe direcția astfel trasată, și analiza «formală», tehnică, a poeziei [...], or, și la acest nivel unitatea de vizune se confirmă [...]. Ar fi fost, poate, de insistat, la acest nivel al analizei, și asupra statutului abstracțiunii în poezia lui Aurel Pantea, angajată (abstracțiunea) frecvent ca metalimbaj altoit pe discursul «vizionar», dar jungînd, în ultimă instanță, să se contopească cu viziunea, discursul despre facere atingînd facerea însăși a poemului și contaminîndu-se cumva cu materialitatea acvatică, vîscoasă, aluvionară, de «întuneceală» ca și generală ce califică lumea poetului. Una din mărcile importante ale originalității stă tocmai aici: ceea ce este intens gîndit și meditat la nivel ideatic, conferind o anumită notă de «ermetism» textelor, devine palpabil, compact, substanțial, fapt care, personal, m-a îndemnat să apropiu o atare perspectivă de cea blagiană, privind «gîndirea mitică», spre care orientam și formula lui Nichita Stănescu despre «vama dintre gîndirea în imagini și gîndirea în noțiuni». N-ar fi vorba de o subordonare și de o știrbire a originalității poetului (cum se teme la un moment dat autorul eseului), ci de o trimitere oarecum «tehnică», de un mod de apropiere față de spațiul de joc dintre abstract și universul concretelor. Procedînd astfel, s-ar ptea adăuga că aurel Pantea «rezolvă», ca să zic așa, și ceva din chestiunea tranziției, la Echinox, de la livrescul altoit pe o sensibilitate ca și virginală, frustă, a viziunii unor poeți din anii ”TM70, ătre un plan ontologic cu care cartea fuzionează organic “.

Nicoleta Sălcudeanu – O carte prea perfectă, în Discobolul, nr. 55-56-57, 2002

“Să pătrunzi cu un limbaj cartezian, ca o lanternă cu rază albă, în materia vîscoasă, scrișnită, a «subcutanalului» lui Aurel Pantea e un paradox realizat pînă la urmă. Pactul mefistofelic stîrnește cititorului senzații – dacă se poate tolera oximoronul – intelectuale din cele mai rafinate, de felul alunecării cubului de gheață pe pielea fierbinte. Coborîrea în infern a lui Virgil Podoabă nu se lasă nerăsplătită, căci se întoarce de acolo cu trofeul uneia din cele mai apropiate interpretări a poeziei lui Aurel Pantea, și asta cu toate că mai trage cu coada ochiului în urmă. Fapt e că nu se întoacecu mîna goală. [...]. Demonstrația lui Virgil Podoabă este fără cusur. Înarmat cu o erudiție ce a înfulecat lacom cam de la antici pînă la contemporani, francată cu modestie cochetă, cu minimalism agrabil al stilului, dar și al trimiterii bibliografice, folosindu-se de o mîna de teoreticieni cu care tratează – pe bună dreptate – fără complexe, de la egal la egal, ba bătîndu-i amical pe umăr, ba mai trăgîndu-i hîtru de mustăți, eseistul lustruiește fețele unui poliedru perfect [...] Și ca lectura să fie și mai contrariantă, insertul de texte «revelatoare» conceput de Aurel Pantea, de la sfîrșitul volumului, instaleză cu drepturi depline, ca reflex feed-back, construcția teoretică de cristal a exegezei, confirmînd-o pe deplin. Deși nu se cunosc dinainte, cele două texte alăturate se fac unul exerga celuilalt. Altfel spus, elementarul, stihialul poetic se resoarbe fără rest în alveolele convenției hermeneutice, ca într-un fagure. Și cum seducția lecturii nu se termină aici, spre finalul ei, avui o mică dar îndîrjită «experiență revelatoare»: aceea că, oricînd, raționamentele pot fi inversate, iar cartea întoarsă pe dos. Un gînd ascuțit: demonstrația e perfectă, dar dacă Aurel Pantea nu e chiar atît de postmodern? Satisfăcută de agerimea mea de cititor, bucuroasă că i-am găsit cusurul, am considerat iute eseul un superb spectacol intelectual de focuri bengale și atît: «Țeapă !» ar spune băiatul de cartier din mine. Vicleanul autor se folosește de tehnica romanului gotic și, în prag de final,

prăvălește o ditamai răsturnare de situație. Prea deștept să nu-și fi blindat demonstrația cu buna și tămăduitoare interogativitate ludică și cu un relativism distilat în prelungi și sofisticate jocuri de inteligență, ne trîntește un coscogemite «corolar interogativ» [...]. Cum ar veni, nați-o frîntă că ți-am dres-o. Eseul lui Virgil Podoabă enervează în măsura în care preîntîmpină și dejoacă orice bovarism dubitativ al lecturii. Convinge fără scamă de îndoială, că, postmodern au ba, categorial ori acategorial, Aurel Pantea este un poet mare, unul din cei mai puternici poeți contemporani, chiar de conștiința dîmbovițeană nu l-a omologat încă. O care enervant de perfecă; și-a naibii de bine scrisă” • .

Nicoleta Clivet – Postmodernismul revelat, în Cuvîntul, nr. 7, 2002

“Știindu-se probabil așteptat la cotitură de o parte a congeneilor, și poate nu numai, Virgil Podoabă nu-și putea permite să debuteze altfel decît la cote înalte. Între extreme [...] este o analiză tematistă maximală a poeziei lui Aurel Pantea, pus față-n față cu optzeciștii lunedìști și scos învingător, după o demonstrație deopotrivă șarmantă și solicitantă. Discurs-ul de de încălzire ce deschide volumul are un caracter apăsător polemic, dezvăluind o față acunsă, pe care a-i fi crezut-o, de fapt, inexistentă, a fenomenologului extem de îngijorat de soarta ierarhiei la noi. Părerii ferme, poate prea ferme sau, oricum, exprimate pe un ton cam țifnos, alcătuiesc un demaraj pătimaș, ce deconspiră felul în care se fac și desfac, la București, «gloriile literare». [...] Virgil Podoabă nu intenționează doar să tulbure ierarhia centrului, ci și să propună o nouă grilă de lectură a poeziei optzeciste, bazată nu pe criterii tehnice (preeminente în receptare pînă în prezent), ci pe unele «mai rafinate», «de inspirație filosofică», în lumina cărora se mai risipește ce va din ceața ce plutește peste dimensiunea postmodernă a generației în cauză” • .

Anca-Roxana Mihalache – Virgil Podoabă – Între extreme, în Echinox, nr. 10-11, 2002

“Întrebare de baraj: ce-l face pe Aurel Pantea să se detașeze de spiritul veacului XX, deceniul 8, spre a ocupa un loc privilegiat întru ființare și expresie poetică ? Răspunsul se înfiripează în dezbateră eseistică a lui Virgil Podoabă pe baza operei scriitorului filtrată prin contextul politic, socio-istoric, și cultural, dezvăluind gradat arcele sensului textual și subtextual, înaintînd rezizoral de la o imagine panoramică a ochiului de vultur, apropiindu-se, cercetînd minuțios subtilitățile revărsării artistice. Astfel, Virgil Podoabă se legitimează ca analist avizat al poeziei lui Aurel Pantea, unicizînd poezia lui prin aplicarea unei critici sau metacritice vigilente, uneori intertextuale [...]. Cartea lui Virgil Podoabă are diferite căi de acces pentru o scriitură, propunînd sondarea textuală, intertextuală, critică și meta critică prin galeriile inundate de gîndurile poetice ale lui Aurel Pantea, atinse de mîna dezabuzării: «scîrba cea mare e că lumea se lasă imaginată din orice parte», vers și artă poetică pentru un poet a cărui lume e condusă de o ordo rerum inexistentă, în care un ego (bul)versat jucîndu-se cu aluzii la lucrurile din universul dispersat și scufundat ca o epavă în apele inconștientului, creează printr-o «fantezie privată», «un sacru negativ», instituind imperiul unui NU categoric” • .

Rareș Moldovan – Poetul și criticul său, în Familia, nr 9, 2003

“Virgil Podoabă deschide în Între extreme un front multiplu (sau cel puțin dublu) de bătaie critică. Punctul de plecare, nu însă acela «genetic», cum îi place autorului să spună, esențial al eseului despre poezia lui Aurel Pantea este status quo-ul «politicii literare axiologice» actuale, care marchează «triumful artisticului asupra substanței revelatoare a poeziei» ca fenomen mimetic, de «racord euroatlantic postmodern». Sprapusă acestei ierarhizări, și la fel de injustă, pentru Virgil Podoabă, este diapunerea teritorială implicată: centralizată, mioapă, ea fabrică, «girează» și întreține gloriile literare «efemere» – nu uită să ne avertizeze criticul – la București. [...]. Răspunsul lui Virgil Podoabă vizează o recuperare și o legitimare de anvergură teoretică a unui mod poetic dispus la a o «experiență onto-revelatoare», întreprindere care ar rezista prin sine, chiar dacă nu i-ar fi opusă fantoșa voodoo

a «poetului de tip Cărtărescu», în care se înfig ace justițiere. Într-o cronică a cărții [...], Al. Cistelean crede că este vorba de o «problemă strict categorială» prin care e pus în discuție un «concept de poezie». [...]. Deși polaritatea stabilită de Podoabă se menține într-un spațiu de apreciere teoretică, sintagmă ce definește polul «negativ» sună în bună măsură ca un reziduu al ciorovăielilor ierarhizante centru-provincie privind ierarhiile literare. În mare, opoziția e irelevantă pentru demonstrația de poetică aplicată pe care o va întreprinde criticul. Începând într-un inconfortabil hiat între axiologia instituțională / instituționalizată și cea internă a operei, privirea critică a lui Podoabă se predă apoi unui discurs hemeneutic îndrăgostit, fascinat de himera abisalității pe care poezia lui Aurel Pantea o vizază cu egală și nesățioasă disponibilitate, împletit cu unul teoretic – ale cărui repere sunt corifeii postmodernismului, Lyotard, Vattimo și Rorty, cu un mic apendice heideggerian și cu un altul derivat din Harold Bloom. Paradoxul inițial al scrierii lui Podoabă, nu însă unul steril, se găsește tocmai în postura criticului. Dacă acesta își construiește inițial o persona de Lysias auster al abisalului, pledând aparent neimplicat pentru modul poetic respectiv, el va trebui să se recunoască foarte curînd învins, excedat. Arsenalul abisalității nu poate fi introdus printr-un «microdiscurs», cu atît mai puțin unul de încălzire, el nu poate decît să explodeze, să izbucnească prin sine, să se instituie dintr-o singură mișcare, totală, tiranică, excesivă. Odată delanșat, el nu mai poate fi stăvilat și va sfîrși prin a-și instaura pletora de concepte / metafore co-substanțiale: experiența revelatoare (conceptul nucleic al lui Podoabă), în jurul căruia se organizează «experiența limită» [și celelalte]. Legitimarea axiologică a acestei serii metaforice nu poate fi în mod evident una conceptuală, ci una deja angajată, care implică din partea criticului mărturia revelatoare – corespondent simetric al «experienței revelatoare» (la care subscrie și al Cistelean povestind un episod ilustrativ cu Aurel Pantea) – și actul de credință. Nimeni nu se îndoiește de faptul că Pantea își trăiește «pe propria piele», cu fervoare, intuițiile, viziunile și dramele poetice, însă asta nu înseamnă că «fantezia livrescă, dezrădăcinată, excentrică și disruptivă» nu poate fi la rîndul ei experimentată autentic de către subiectul creator. Trăsînd pe scurt însă cu acuratețe fizionomia diversă a «statutului reprezentării cotidianului» în poezie, această adevărată crux a aprecierii critice față cu poezia timpului nostru, Virgil Podoabă ar vrea să deducă direct din această synopsis «fenomenologică» și o ierarhie inerentă a respectivelor moduri poetice. Lucru imposibil, întrucît situarea «subiectului imaginant», la care ajunge prin reducere, nu poate furniza prin ea însăși criteriul valorizării. Cel mult, ea construiește un cîmp de diferențe indiferente axiologic unele față de celelalte: «existențiali» nu sunt mai prejos decît «tehnicienii» (după cum nici invers ne este adevărată), «pur și simplu, ei sînt altfel», recunoaște criticul. Posibilitatea unei ierarhizări este dată numai prin contaminarea cu un concept impur, un substitut care (de)plasează discuția în aria unor modele de legitimare culturală a creației poetice, păstrînd și speculînd însă în subsidiar și legătura cu schema subiectivității generatoare. Acest substitut, a cărui impuritate constă doar în proveniența sa exterioară «experienței revelatoare», și deci și manierei fenomenologice prin care ea e relevată, este conceptul de «postmodernism». Introducerea sa în arhitectonica eseului reprezintă o manevră inconfortabilă pentru critic: conceptul îi este necesar lui Virgil Podoabă în aceeași măsură în care e dificil de conciliat cu direcția principală a analizei sale. Osatura argumentativă a întregului eseu va urmări o dublă persuasiune: pe de o parte ea va încerca să-și asigure proximitatea «viziunii ontopoetice», pe de alta va trebui să «puncteze» categoriile definitorii ale postmodernității, apud Lyotard & Co. În consecință și conceptul de postmodernism este dublat subtil, construindu-se vesiunea «autentică» în jurul «imprezentabilului» lyotardian, versiune pe care poezia lui Aurel Pantea, pledeză criticul, o întîlnește și confirmă în modul cel mai natural cu putință printr-o «ontoviziune exfondată». [...]Între extreme constituie un demers important în re-modelarea critică a poeziei române contemporane” • .

Horea Poenar – Despre elegantă, în Vatra nr. 5-6, 2004

“Aș zice că la Vatra există un model care merită notat pentru că încet, dar sigur, face valuri (mari!) în aceste timpuri ale unei noi critici: Virgil Podoabă” • .

*

Premii și distincții

- Premiul “Radu Enescu” • – pentru eseu, acordat de revista Familia, Oradea, anul 1999.
- “Premiul pentru cea mai bună carte a anului (debut)” • 2002, acordat de ASPRO volumului Între extreme. Eseu despre poezia lui Aurel Pantea, Cluj- Napoca, 2002.
- Premiul Uniunii Scriitorilor din România pentru cea mai bună carte de debut a anului 2002, acordat volumului Între extreme, Ed. Dacia, Cluj-Napoca, 2002.
- Premiul pentru critică literară al Uniunii Scriitorilor din România, filiala Mureș, pentru volumul Anatomia frigului, O analiză monstroasă, Ed. Ecco–Marineasa, Cluj-Napoca, 2003.
- Premiul revistei Cuvântul pentru cea mai bună carte a anului 2004, la secțiunea critică și istorie literară, pentru volumul Metamorfozele cercului. În jurul experienței revelatoare, Ed. Paralela 45, Pitești-București, 2004.
- Premiul pentru critică literară al Uniunii Scriitorilor din România, filiala Mureș, pe 2005, pentru volumul Metamorfozele punctului.
- Premiul pentru critică literară al Uniunii Scriitorilor din România, filiala Mureș, pe 2005, pentru volumul Mircea Zăciu – ultimul latin, Cluj-Napoca, Ed. Limes, 2005.